

Pitkä maantie

Taija Paju

F

1. Mi-nä kär-ryil-lä maan-tie-tä a-je-lin,

4 B^b F

oi, kuin-ka kau-niit kär-ryt mul-la! On niis-sä hy-vä is-tu-a,

7 B^b C⁷ F

kel-paa kö-rö-tel-lä kär-ryil-lä maan-tie-tä pitk-kin.

10 Fm *rit.*

Kun-nes ne kär-ryt kei-kah-ti,

12

ei ne e-nää jaks-sa-neet kan-taa.

2. Minä hevosella maantietä ratsastin,
oi, kuinka hieno hepo mulla!
On sillä hyvä laukata, kelpaa köpötellä
hevosella maantietä pitkin.
Kunnes se heppa seisahti,
ei se enää jaksanut kantaa!

3. Minä jalkaisin maantietä vaelsin,
oi, kuinka nopsat jalat mulla!
On niillä hyvä astella, kelpaa kipitellä
jalkaisin maantietä pitkin.
Kunnes ne jalat notkahti,
ei ne enää jaksaneet kantaa!

Edetään laulun sanojen mukaisesti, pienemmät lapset sylissä, isommat itse, imitoiden kärryillä köröttelyä, hevosella ratsastamista ja lopuksi edetään kävellen. Kärryjen keikahtaessa keikahdetaan itse, hevosen pysähtyessä pysähdytään, ja jalkojen pettäessä istahdetaan maahan.